

● تصویرگر: مجتبی عصیانی

توهم می‌توانی

به به! چه برگ‌هایی، چه شاخه‌هایی...

چه درخت‌هایی، عجب هوای!

زمستان دارد تمام می‌شود. درخت‌ها که خواب بودند، بیدار می‌شوند. منتظر بهار می‌شوند.

بهار می‌آید و سرسبزشان می‌کند.

درخت‌ها، بهار را دوست دارند.

تو هم بهار را دوست داری؟

اگر دوست داری، باید درخت بکاری!

یک درخت کوچک بکار، قد خودت.

درخت کم کم قد می‌کشد و بزرگ می‌شود، مثل خودت.

پس چرا معطلی؟ بگو یا علی، کلاس اوّلی!

سردیبر

